

Tilkendegivelse

i faglig voldgiftssag FV2011.0007

Fagligt Fælles Forbund

(advokat Evelyn Jørgensen)

mod

DI Overenskomst 1 (ATL) v/ DI

(advokat Annette Fæster Petersen)

Uoverensstemmelsen angår, om det inden for ATL-overenskomstens område er chaufføren eller arbejdsgiveren, der på grundlag af organisationernes protokollat skal betale for fornyelse af førerkort til brug for de digitale fartskrivere (tachografer).

Klager nedlagde påstand om, at DI skal anerkende, at protokollat af 19. december 2005 mellem HTS-A og Fagligt Fælles Forbund skal forstås således, at udgiften til fornyelse efter udløbstid (5 år) af fornødent førerkort til bilernes digitale fartskrivere (tachografer) afholdes af arbejdsgiveren til de ansatte chauffører.

Indklagede påstod frifindelse.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 6. oktober 2011 med undertegnede fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen som opmand. Der blev afgivet forklaring af tidl. forhandlingssekretær Leif Rasmussen, tidl. gruppeformand Orla Petersen, forhandlingssekretær Jan Aage Hansen samt advokat André Rouvillain, tidl. HTS-A.

Baggrunden for sagen

Med indførelsen i 2005/06 af digitale fartskrivere, tachografer, skulle der udstedes førerkort til chaufførerne, og der opstod inden for ATL-området tvist om, hvem der skulle betale de 525 kr., som førerkortet kostede, vedkommende chauffør eller arbejdsgiveren.

Under forhandlingerne mellem ATL og 3F opnåedes der enighed om et protokollat, der – som det efter bevisførelsen må lægges til grund – efter krav fra 3F blev formuleret og underskrevet som gældende for alle HTS-A's medlemsforeninger. Protokollatet er dateret den 19. december 2005 og er sålydende:

Protokollat mellem HTS Arbejdsgiverforeningen og 3F

...

Parterne er blevet enige om nedenstående aftale, der omfatter medarbejdere beskæftiget i medlemsvirksomheder hos HTS-A herunder medarbejdere beskæftiget i virksomheder, der er medlem af en af HTS-As medlemsforeninger.

For medarbejdere, der er ansat på tidspunktet, hvor arbejdsgiveren erhverver et køretøj med digital tachograf ... afholder arbejdsgiveren omkostningerne ved medarbejderes erhvervelse af førerkort. ...

Ved bortkomst af førerkortet afholder medarbejderen selv omkostninger til udstedelse af erstatningskort, dog ikke ved røveri/overfald, hvor der foreligger politirapport.

I forbindelse med nyansættelse kan arbejdsgiveren kræve som forudsætning for ansættelsesforholdet, at medarbejderen er i besiddelse af førerkort, hvorfor medarbejderen ved nyansættelse selv bærer omkostningen til erhvervelse af førerkort.

Parterne er enige om at anbefale, at vedlagte formular, kaldet kvittering for modtagelse af førerkort, anvendes ved de situationer, hvor arbejdsgiveren afholder omkostninger til erhvervelse af førerkort.

I tilslutning til fornyelsen af Rutebiloverenskomsten i 2007 underskrev overenskomstparterne et protokollat om "Førerkort, Lands- og tillægsoverenskomsten". Protokollatet er en ordret gengivelse af de sidste 4 afsnit af 2005-protokollatet bortset fra, at teksten in fine er ændret til "erhvervelse af førerkort/fornyelse af førerkort." Bestemmelserne blev i overensstemmelse hermed indsat som § 22, stk. 7, i Landsoverenskomsten 2007-2010 for rutebilkørsel under overskriften "Anskaffelse/fornyelse af førerkort".

Førerkortet skal fornyes efter 5 år, og der er nu på ATL-området opstået tvist om, hvem der skal betale for fornyelsen af førerkort.

Efter bevisførelse, procedure og votering var parterne enige om at afslutte sagen i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

Begrundelsen af afgørelsen

Med henvisning til Arbejdsrettens dom af 2. september 2010 (AR2010.0039) med deri indeholdt sagsfremstilling og begrundelse må det fastslås som det almindelige arbejds- og ansættelsesretlige udgangspunkt, at det er chaufførerne, der skal betale for fornyelsen af de omhandlede førerkort, medmindre der – individuelt eller kollektivt – er indgået anden aftale herom. Det påhviler herefter klager at bevise, at protokollatet af 19. oktober 2005 skal forstås således, at det tillige omfatter fornyelse af førerkort efter udløbet af gyldighedsperioden på 5 år.

2005-protokollatet angår efter sin ordlyd umiddelbart omkostningerne til den første erhvervelse af førerkort. Men ordlyden udelukker dog ikke en forståelse, hvorefter også fornyelse af førerkort skal betales af arbejdsgiveren

Spørgsmålet om udgifterne til fornyelse af førerkort var berørt under forhandlingerne mellem ATL og 3F forud for indgåelsen af protokollatet, men der kunne ikke opnås enighed om en formulering herom, idet det dog efter bevisførelsen henstår som usikkert, hvad der nærmere var baggrunden herfor, dvs. om det var klagers krav om, at arbejdsgiveren skulle betale også for fornyelse af førerkort, der blev afvist fra arbejdsgiversiden, eller om det, der blev afvist, var arbejdsgiversidens krav om, at der i ansættelsesbrevene skulle kunne træffes bestemmelse om, at vedkommende chauffør skulle betale for fornyelse af førerkortet.

Forhandlingerne mellem ATL og 3F blev imidlertid efter krav fra 3F afsluttet med et protokollat mellem HTS-A og 3F, således at protokollatet skulle gælde for alle HTS-A's medlemsforeninger. Det kan således lægges til grund, at det med fællesprotokollatet var tilsigtet at nå samme løsning for alle HTS-A's medlemsforeninger.

Som sagen foreligger oplyst for voldgiftsretten, ses det, at det i protokollatet forud for fornyelsen af Rutebiloverenskomsterne i 2007 forudsætningsvist blev lagt til grund af overenskomstparterne – dvs. HTS-A og 3F – at omkostningerne ved fornyelse af førerkort skulle afholdes af arbejdsgiverne på samme måde som ved den første erhvervelse af førerkortet. Dette ses af, at førerkortfornyelse ikke er anført i protokollatets indledende tekst, men at det blot i slutbemærkningen i protokollatet er præciseret, at den gældende formular også skulle anvendes i fornyelsestilfældene. Der er på den fornævnte baggrund ikke grundlag for at antage, at der hverken med 2007-protokollatet eller med overskriften "Anskaffelse/fornyelse af førerkort" til § 22, stk. 7, i AKT-overenskomsten har været tilsigtet en anden og videregående retsstilling end den, der fulgte af fællesprotokollatet fra 2005.

På denne særlige baggrund – og idet bemærkes, at det ikke under voldgiftssagen er blevet nærmere belyst, hvad der kunne være anledningen til den særlige bemærkning i overenskomstprotokollatet om anvendelse af formularen også på fornyelsestilfælde eller til overskriften til Rutebiloverenskomstens § 22, stk. 7 – findes klager med den fornødne sikkerhed at have godtgjort, at fællesprotokollatet af 19. december 2005 skal forstås således, at det også omfatter fornyelsestilfælde.

Klagers påstand vil herefter skulle tages til følge.

Hver part bærer egne omkostninger og skal efter regning betale halvdelen af opmandens honorar mv.

København den 10. oktober 2011

Poul Sørensen